

[Jimmy Stahr]

Ved den sidste større atomulykke – atomkraftværket ved Tjernobyl – var man meget bekymret i Danmark, og det blev vedtaget at bygge 10 målestationer i Danmark, således at man med stor sikkerhed var i stand til at måle udslip og om fornødent advare befolkningen.

Ansøgningen om de 10 målestationer blev tiltrådt af Finansudvalget den 23. juni 1989 efter en ansøgning fra miljøministeren af 25. maj 1987 (finansudvalgsakt nr. 246).

Svar (27/4 89):

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Som det fremgår af aktstykket af 25. maj 1987 (finansudvalgsakt nr. 246), vil de 10 målestationer for måling af radioaktiv stråling blive placeret på følgende måde:

- 4 stationer i Jylland.
- 1 station på den fynske øgruppe.
- 4 stationer på den sjællandske øgruppe.
- 1 station på Bornholm.

Målestationerne vil blive placeret i beskyttede områder, og den endelige placering vil blive fastlagt i forbindelse med det udbud, som vil finde sted inden for de nærmeste dage, men placeringen vil naturligvis være afhængig af de tekniske løsninger, der vil blive resultatet af udbudet.

Det kan i øvrigt oplyses, at Indenrigsministeriet og Civilforsvarsstyrelsen, der overtog det nukleare beredskab pr. 1. januar 1988, har foretaget en økonomisk og teknisk gennemgang af det målesystem, som er omtalt i Miljøministeriets akstykke af 25. maj 1987.

Gennemgangen har ført til, at det mobile målesystem har kunnet etableres inden for civilforsvarets almindelige beredskab, således at der allerede i dag findes 60 mobile målehold på landets 6 civilforsvarkaserner. Der foretages derfor allerede i dag landsdækkende daglige målinger med 3 formål:

- 1) Måle strålingen i almindelighed.
- 2) Få et overblik over den naturlige stråling.
- 3) Øve mandskabet i at anvende udstyret.

Derudover skal det oplyses, at der er indgået bilaterale varslingsaftaler med Sverige, Finland, DDR, Forbundsrepublikken Tyskland, Sovjetunionen, Storbritannien, herunder Nordirland, og Polen, samt at IAEA har opbygget et varslingsystem med deltagelse af ca. 60 lande.

Endelig skal det oplyses, at der stiles mod, at de faste målestationer er etableret i 2. halvdel af 1989.

Spm. nr. S 791

Til *miljøministeren* (20/4 89) af:

Ernst B. Schmidt (FP):

»Hvor mange mio. 70 cl-flasker kan ikke genbruges, fordi Folketinget ved lov af 15. december 1988 vedtog, at disse efter 31. december 1988 ikke må markedsføres?«

Begrundelse

Spørgsmålet er stillet for at klarlægge, hvad denne molboagtige »genbrugslov« koster i samlet tab for alle berørte.

Svar (27/4 89):

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Loven, som Folketinget vedtog den 15. december 1988, vedrører afgifter af visse detailsalgspakninger.

Forbudet mod anvendelse af 70 cl-vinflasker efter den 31. december 1988 er ikke fastlagt i denne lov. Jeg må derfor antage, at spørgsmålet beror på en misforståelse.

Der har i EF-regi i henhold til EF-direktiv 75/106/EØF i en årrække været bestræbelser på at standardisere flaskestørrelserne på området, bl.a. med henblik på at øge mulighederne for genanvendelse. Det har i en tiårig periode været klart, at 70 cl-flasken bl.a. af genanvendelsesmæssige årsager skulle udgå.

Jeg kan oplyse, at der i 1987 cirkulerede ca. 215 mio. flasker i Danmark. Branchen anslår, at ca. 20 mio. af disse er 70 cl-flasker, som efter 1. januar 1989 ikke kan genpåfyldes.

Det betyder imidlertid ikke, at de ikke vil blive søgt genbrugt, tværtimod, der vil blive tale om skåring og omsmelting til nyt glas.

For god ordens skyld skal jeg bemærke, at jeg ved skrivelse af den 10. april 1989 har orienteret Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg om omlægning til 75 cl-flasker.

Supplerende besvarelse af skriftligt besvaret spørgsmål:

Ad spm. nr. S 696